

Belgische Beroepsvereniging der Geneesheren-Specialisten in de Neurologie Union Professionnelle Belge des Médecins-Spécialistes en Neurologie

Aan Dhr. Jo De Cock, Administrateur-generaal van het RIZIV

Vraag naar de visie van de neuroloog op de toekomst van de gezondheidsfinanciering in België

1. Het inkomensverschil tussen de verschillende disciplines van geneesheren-specialisten is veel te groot, dit is ettelijke keren groter dan het inkomensverschil tussen de huisartsen en de specialisten. Ondanks vele inspanningen is deze spanning de laatste 10 jaren groter geworden. Dit zou moeten weggewerkt worden, liever drastisch dan zeer geleidelijk. Deze grote spanning van inkomensverschil heeft een negatieve impact op de gezondheidszorg, gaande van selectie van kandidaat-specialisten, invulling van opleidingsplaatsen, bemanning van ziekenhuizen, onderlinge verhoudingen en concurrentie tussen artsen in ziekenhuizen, beroepsorganisaties en RIZIV/Volksgezondheid.
2. De klemtoon van de financiering van de geneeskunde zou moeten verschuiven van een 'patiënt-techniek' oogpunt naar een 'patiënt-arts' oogpunt. De techniek moet ten dienste staan van de diagnostiserende en behandelende arts en natuurlijk niet omgekeerd. Dit is het meest expliciet bij een verouderende bevolking met toenemende polyopathie.
3. Wij zijn ervan overtuigd dat de grote inkomensverschillen en de té technische geneeskunde in stand gehouden worden en geaccentueerd worden doordat de TGR onvoldoende representatief is.
4. Er zou een model moeten gevonden worden waarbij de artsen uit de praktijk centraal staan in de terugbetaling van geneesmiddelen. Welke geneesmiddelen zijn echt zinvol en welke zijn identiek, welke zijn een meerwaarde enzovoort. Vooral in de neurologie zijn wij te veel aandachtige buitenstaanders. Aspecten van 'conflict of interest', van manipulatie van de industrie hierin zijn niet onschuldig en moeten in beschouwing genomen worden.
5. De correctiemechanismen van de gezondheidsfinanciering zijn momenteel negatief, zijn een regressie naar de norm (verantwoorde bedden, voorschrijfprofielen). Dit is moordend voor innovatie en superspecialisatie. Het geven van positieve incentives bij bijzondere kwaliteit van geneeskunde zou motiverend en stimulerend zijn.
6. Besparen door toegang tot bepaalde verstrekkingen moeilijk te maken door administratieve rompslomp, door tegenwerking van mutualiteitsartsen, door idiote beperkingen (zie Gilenya), en door intimidatie en het creëren van angst (DGC) is obsoleet, niet vol te houden en niet toekomstgericht.